

Arrest

nr. 113 266 van 31 oktober 2013
in de zaak RvV X / II

In zake: X
Handelend als vertegenwoordiger van de minderjarige kinderen ASCHABOV Malik, X en X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, handelend als vertegenwoordiger van de minderjarige kinderen X, X en X, die verklaren van Russische nationaliteit te zijn, op 8 mei 2013 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 22 maart 2013 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9*bis* van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onontvankelijk verklaard wordt.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 29 augustus 2013, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 23 september 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. DE GROOTE.

Gehoord de opmerkingen van advocaat B. DHONDT, die loco advocaat K. VERSTREPEN verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat S. MATROYE, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 24 januari 2012 wordt voor de minderjarige verzoekers een aanvraag ingediend om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9*bis* van de vreemdelingenwet.

Op 22 maart 2013 wordt de aanvraag om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9*bis* van de vreemdelingenwet, onontvankelijk verklaard. Dit is de thans bestreden beslissing.

2. Over de rechtspleging

2.1 Aan de verzoekers werd het voordeel van de kosteloze rechtspleging toegekend, zodat niet kan worden ingegaan op de vraag van de verweerder om de kosten van het geding ten laste van de verzoekers te leggen.

2.2 De verzoekers hebben de Raad overeenkomstig artikel 39/81, vierde lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) tijdig in kennis gesteld van hun wens om geen synthesesmemorie neer te leggen.

Dienvolgens wordt de procedure verder gezet overeenkomstig artikel 39/81, eerste lid van de vreemdelingenwet.

3. Over de ontvankelijkheid

Of een beroep op ontvankelijk wijze is ingesteld, is een vraag die de Raad desnoods ambtshalve dient te onderzoeken.

Het beroep is ingesteld door de heer K(...) M(...), die stelt de wettelijke vertegenwoordiger te zijn van de minderjarige kinderen M(...) A(...), Mu(...) A(...) en A(...) A(...). De vraag rijst echter of de heer K(...) M(...) over de vereiste hoedanigheid beschikt om op te treden als wettelijke vertegenwoordiger van de minderjarige verzoekers.

In het verzoekschrift verwijzen de verzoekers naar het beroep dat ingesteld werd tegen de beslissing houdende bevel tot terugbrenging van 22 maart 2013. Dit beroep is bij de Raad gekend onder het rolnummer 127 908 en heeft geleid tot het arrest nr.113 265 van 31 oktober 2013. Dit beroep werd echter ingesteld door de moeder van de minderjarige verzoekers, die optrad in eigen naam en tevens als wettelijke vertegenwoordiger van de minderjarige verzoekers.

Uit niets blijkt dat de heer K(...) M(...) het exclusieve ouderlijke gezag zou uitoefenen over de minderjarige verzoekers, meer nog blijkt uit het verzoekschrift en het administratief dossier dat de minderjarige verzoekers bij hun moeder verblijven, die feitelijk gescheiden leeft van de heer K(...) M(...).

Te dezen moet rekening gehouden worden met het gestelde in artikel 35, § 1, tweede lid van het Wetboek van Internationaal Privaatrecht : *“De uitoefening van het ouderlijk gezag of van de voogdij wordt beheerst door het recht van de Staat op wiens grondgebied het kind zijn gewone verblijfplaats heeft op het tijdstip waarop die uitoefening wordt aangevoerd”*.

De uitoefening van het ouderlijk gezag is geregeld door de artikelen 371 en volgende van het Burgerlijk Wetboek. Uit de artikelen 373 en 374 van het Burgerlijk Wetboek blijkt dat de ouders gezamenlijk het ouderlijk gezag uitoefenen, ongeacht of ze samenleven of niet. Voor wat betreft de vertegenwoordiging van de minderjarige heeft de wetgever een weerlegbaar vermoeden ingesteld dat elke ouder geacht wordt te handelen met de andere ouder ten opzichte van derden die te goeder trouw zijn. Dit vermoeden betreft echter in principe enkel handelingen over de persoon van het kind (artikel 373, tweede lid, BW) en daden van beheer van de goederen van het kind (artikel 376, tweede lid BW). Onderhavig annulatieberoep is evenwel een daad van beschikking. Dit vermoeden van instemming gaat dus niet op wanneer één ouder een beroep instelt bij de Raad (cf. RvS 18 september 2006, nr. 162.503; RvS 4 december 2006, nr. 165.512; RvS 9 maart 2009, nr. 191.171; RvS 29 maart 2010, nr. 202.434 en RvS 21 november 2012, nr. 221.436).

Hieruit volgt dat in het kader van onderhavig beroep, de ouders gezamenlijk dienen op te treden in hun hoedanigheid van wettelijk vertegenwoordiger van hun kinderen, tenzij de ouder aantoonbaar dat hij beschikt over het exclusieve ouderlijk gezag, *quod non in casu*.

Ter terechtzitting wordt door de verzoekende partij niet op deze vaststellingen gerepliceerd.

In casu stelt de Raad ambtshalve vast dat de heer K(...) M(...) niet over de vereiste hoedanigheid beschikt om op te treden als wettelijke vertegenwoordiger van de minderjarige kinderen. Daargelaten de vaststelling dat in het verzoekschrift niet vermeld wordt dat de kinderen tevens autonoom zouden

optreden, zijn deze kinderen bovendien te jong om in eigen naam op te treden. Om op rechtsgeldige wijze een beroep in te stellen bij de Raad is minstens vereist dat het rechten betreft die aan zijn persoon zijn verbonden én dat de minderjarige geen *infans* meer is en over voldoende onderscheidingsvermogen beschikt. De drie minderjarige verzoekers, die geboren zijn in 2005 en 2006 kunnen niet worden geacht over voldoende onderscheidingsvermogen te beschikken en beschikken dus niet over de vereiste bekwaamheid om in eigen naam een beroep bij de Raad in te stellen.

Uit hetgeen voorafgaat volgt dat het voorliggende beroep niet geacht kan worden ontvankelijk te zijn ingesteld.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenendertig oktober tweeduizenddertien door:

mevr. C. DE GROOTE,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken

mevr. M. RYCKASEYS,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. RYCKASEYS

C. DE GROOTE